

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

A határozat száma: Pfv.I.21.652/2016/2.

A tanács tagjai: Dr. Harter Mária a tanács elnöke
 . Varga Edit előadó bíró
 . Mocsár Attila Zsolt bíró

A felperesek: I.-II. rendű

A felperesek képviselője: Dr. Papp Sándor ügyvéd

Az alperesek: I-II-III. rendű
 (4024 Debrecen, Kossuth u. 41.)

Az alperesek képviselője: Túróczi és Pócze Ügyvédi Iroda I.
rendűért (ügyintéző: dr. Túróczi Emese ügyvéd)
Dr. Varga Péter ügyvéd II. rendűért
Dr. Balázs Csaba jogtanácsos III. rendűért

A per tárgya: ingatlan-nyilvántartási bejegyzése törlése és az
eredeti állapot visszajegyzése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű alperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:
 Ítélettábla
 Pf.II.20.119/2015/4.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma:
 Törvényszék
 10.P.20.753/2014/10.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 60.000 (hatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg az államnak külön felhívásra 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye felülvizsgálatnak.

Indokolás

A döntés előzményei

- [1] A felülvizsgálat szempontjából irányadó tényállás szerint az I. rendű alperes - korábbi állami vállalatnak a cégnyilvántartásba

1991. december 20-i hatállyal bejegyzett, átalakulással létrejött jogutóda - 1996. augusztus 6. óta felszámolás alatt állt. Az I. rendű alperesi jogelőd állami vállalat és a II. rendű alperesi önkormányzat a közöttük 1991. szeptember 27-én létrejött szerződéssel abban állapodtak meg, hogy az I. rendű alperes jogelődje átadja a II. rendű alperesnek a perbeli ingatlanból a kezelésében álló, a kezelők által tervezett telekalakítás szerinti helyrajzi számoknak megfelelően a 22354/5 és 22354/3 hrsz.-ú sport- és szociális rendeltetésű területek kezelői jogának 1/3-át, illetve egészét, valamint az épületek tulajdonjogát ugyancsak 1/3, illetve 1/1 arányban. A szerződés szerint az átadás fejében a II. rendű alperes önkormányzat lemond a gazdálkodó szervezetek és gazdasági társaságok átalakulásáról szóló 1989. évi XIII. tv. (Át.) 21.§ (2) bekezdése értelmében az átalakuló állami vállalat vagyonából őt megillető részvények tulajdonjogáról. A megállapodást az állami vagyon kezelője jóváhagyta. Az I. rendű alperes alapító okirata, illetve annak kiegészítése a perbeli ingatlanhányadot a gazdasági társaság tulajdonába kerülő ingatlanok között nem tartalmazta.

[2] Az I. rendű alperes és jogelődje az 1991. szeptember 27-i megállapodás létrejöttét követően az abban foglaltakat több alkalommal - így az 1994. december 20-i egyeztetésen - megerősítette, hozzájárulva, hogy a II. rendű alperes a megállapodásnak megfelelő ingatlan-nyilvántartási állapot kialakítása érdekében a szükséges intézkedéseket tegye. Az I. és a II. rendű alperesek az 1991. szeptember 27-i megállapodásban foglaltakkal egyező tartalommal, de a telekalakítás sikertelensége miatt a tényleges ingatlan-nyilvántartási adatok szerint 2000. december 8-án újabb megállapodást is aláírtak, azt azonban az állami vagyon kezelője a földhivatali eljárás lefolytatásának hiánya miatt nem hagyta jóvá.

[3] Az ekkor már felszámolás alatt álló I. rendű alperes 2001. június 22-én a földhivaltaltól a perbeli tulajdoni hányadra tulajdonjogának bejegyzését kérte, a kérelem alapján a földhivatal az I. rendű alperes tulajdonjogát jogutódlás címén bejegyezte. A II. rendű alperes a határozattal szemben fellebbezéssel élt, azonban azt a másodfokú ingatlanügyi hatóság elutasította, és elutasításra került a jogerős földhivatali határozattal szemben előterjesztett keresete is.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[4] Az I. rendű és a II. rendű felperesek a hatályon kívül helyezés után megismételt elsőfokú eljárásban pontosított keresetükben az alpereseket annak tűrésére kérték kötelezni, hogy a perbeli ingatlanhányadra vonatkozó, az I. rendű alperes javára szóló - álláspontjuk szerint érvénytelen - bejegyzést a földhivatal törölje és az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot helyreállítása körében a felperesek tulajdonjogát, illetve kezelői jogát jegyezze

vissza.

- [5] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a jogvita eldöntése a csőd- és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Csődtv.) 38.§ (3) bekezdése alapján a felszámolási eljárás bíróságának kizárólagos hatáskörébe tartozik, míg érdemben azt adta elő, hogy a tulajdonjogot jóhiszeműen, ellenérték fejében szerezte, a kereset előterjesztésére pedig a törvényben előírt határidőn túl került sor.
- [6] A II. és a III. rendű alperesek a kereset teljesítését nem ellenezték.
- [7] Időközben a II. rendű alperes is pert indított az I. és a III. rendű alperes, valamint a jelen per felperesei ellen, és - a jelen perben érvényesített törlési kereset eredményességétől függően - az 1991. szeptember 27-én kelt megállapodás alapján tulajdonjoga bejegyzését, valamint a telekalakításhoz szükséges alperesi jognyilatkozatok pótlását kérte. A perben az I. rendű alperes viszontkeresettel élt az 1991. szeptember 27-i megállapodás érvénytelenségének megállapítása iránt.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adó ítélete indokolásában a Csődtv.-re alapított pergátló kifogás körében kifejtette, hogy csak a pénzkövetelés elbírálása tartozik a felszámolási eljárásra, az egyéb, így a jelen perben érvényesített tulajdoni igényről is az általános hatáskörű bíróság határoz. Rámutatott, hogy az I. rendű alperes a perbeli ingatlan tekintetében nem volt jogutóda az állami vállalatnak és az 1991. szeptember 27-i szerződés viszontkeresettel érvényesített érvénytelenségi kérelmének sikere sem eredményezne ebben változást. Utalt arra is, hogy az I. rendű alperes a tulajdonjogot nem jóhiszeműen szerezte, mindezek miatt a felperesek törlési keresete alapos.
- [9] Az I. rendű alperes fellebbezését elbíráló másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben helybenhagyó ítélete indokolásában - utalva a Kúria hatályon kívül helyező végzésének indokaira is - elvetette a kizárólagos hatáskör miatti permegszüntetést és kimondta, hogy a dologi igény elbírálása az általános hatáskörű bíróság feladata. A fellebbezés érvei kapcsán emelte ki, hogy a bejegyzés érvénytelenségére alapított törlési kereset elbírálása nem igényelte a II. rendű alperes tulajdoni igényének, az 1991. szeptemberi szerződés létrejötté érvényességének a vizsgálatát, az a II. rendű alperes által indított per tárgyát képezi. A törlési kereset szempontjából álláspontja szerint annak volt jelentősége, hogy az I. rendű felperes a perbeli ingatlant az I. rendű alperes vagyonába utalta-

e. Az állami vállalatok átalakulását szabályozó törvényi rendelkezések elemzése alapján rámutatott, hogy a vagyonmérleg és az alapítási tervezet tartalma alapján foglalható állás abban a kérdésben, része-e az átalakulással létrejövő cég vagyonának a perbeli ingatlan vagy sem. Tekintve, hogy az adott esetben ezek az iratok nem tartalmazták a perbeli ingatlant, azt a kérdést kellett megválaszolni, hogy ezek hiányában a földhivatal bejegyezhetette-e jogutódlás címén az I. rendű alperes tulajdonjogát vagy sem. Mivel az I. rendű alperes a bejegyzés körében nem csatolt az ingatlanra vonatkozó okiratokat (mint például a perbeli ingatlant tartalmazó alapító okirat, illetve az átalakulás napjával készített vagyonmérleg) és a bejegyzett tulajdonos engedélye sem állt rendelkezésre, a változás átvezetése érvénytelen volt. Utalt arra a másodfokú bíróság: az ingatlan-nyilvántartás közhitelessége a jóhiszemű szerzőt védi, a közvetlen szerzőnek minősülő I. rendű alperes ellenérték nélkül jutott a tulajdonjoghoz, ezért nem tekinthető jóhiszeműnek, a sérelmet állító I. rendű felperes Magyar Állam pedig igényét időkorlát nélkül érvényesítheti.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[10] A jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az I. rendű alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte, míg érdemben a keresetet elutasító döntés hozatalát. Változatlanul állította, hogy a Csődtv. rendelkezése értelmében a felszámolás körébe tartozó vagyonnal kapcsolatos kifogást kizárólag a felszámolási eljárás bírósága előtt lehetett volna érvényesíteni, az előírt jogvesztő határidőn belül. Utalt arra, hogy ezzel kapcsolatban a Kúria hatályon kívül helyező végzésben kifejtett álláspontja sem helytálló, mert a Csődtv.-t a kizárólagos hatáskör tekintetében a pénzkövetelésre korlátozó módosító rendelkezés a jelen perben még nem alkalmazható. Mindezek alapján az általános hatáskör hiánya miatt a per megszüntetésének lett volna helye, a felszámolónak tett igénybejelentési kötelezettség elmulasztása pedig a perbeli igény bíróság előtti érvényesíthetőségét szüntette meg.

[11] A jogerős döntés érdemét illetően arra hivatkozott, hogy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmas okirat hiánya legfeljebb eljárási akadálya lehet a tulajdonjog bejegyzésének, a bejegyzett jog törlését azonban önmagában nem idézi elő, az eljárásjogi megfelelés hiánya a fennálló jogcímet nem érvényteleníti, a földhivatali eljárás hibája legfeljebb közigazgatási jogorvoslatra adott volna lehetőséget, ezt azonban a felperes elmulasztotta. Nézete szerint a törlési per kizárólag annak eldöntésére alkalmas, hogy a bejegyzés alapjául szolgáló jogcím anyagi jogi szempontból érvényes-e, ezt azonban az eljárás bíróságok nem vizsgálták, az apportlista hiányán kívül a felperes sem hivatkozott az érvénytelenség egyéb okára. Okfejtése szerint a perben eldöntendő kérdés a jogerős ítélet alapjául szolgáló

vizsgálódással szemben az, hogy keletkezett-e érvényes jogcíme az I. rendű alperesnek a perbeli tulajdoni hányad megszerzésére. Ezzel kapcsolatban a Kúria más perben hozott határozatára utalt, mely szerint nincsen akadálya annak, hogy az igénylő közvetlenül a jogszabályból vezesse le tulajdoni igényét. Hivatkozott a Kúria hatályon kívül helyező végzésének indokaira is, amelyben a Kúria kimondta, hogy az állami vállalat átalakulásával létrejövő gazdasági társaság (az I. rendű alperes) a törvény értelmében megszerzi a jogelődöt a megszűnése pillanatában megillető aktívákat és passzívákat, illetve az azokkal kapcsolatos igényérvényesítési jogot, ennél fogva az átalakuló vállalat teljes vagyona a törvény értelmében apportlista hiányában is átszállt a jogutódra. Ezzel kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla más ügyben hozott határozatára hivatkozott, amely az adott ügyben annak bizonyíthatatlanságára utalt, hogy az ÁVÜ valamely vagyontárgyat elvont az állami vállalat kezeléséből. Érvelése szerint a jogszabályból az előzőek szerint levezethető szerzési jogcíme csak akkor dönthető meg, ha az I. rendű felperes Magyar Állam bizonyítja törvényes lehetőségét arra, hogy az állami vállalat vagyonából a perbeli ingatlanhányadot elvonja és ezt az adott esetben meg is tette. Az állami vagyon kezelőjének esetleges jogszabálysértő eljárása e tekintetében nem teremt alapot a törlési per megindítására, az esetleges önkényes állami vagyonelvonás ilyen módon utólag nem legitimálható. Részletesen taglalta az átalakulás időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezések alapján törvényesen fennálló állami beavatkozás lehetőségét és rámutatott annak az állami vállalatok - köztük az I. rendű alperesi jogelőd - esetében korlátozott voltára. Tekintve, hogy a perbeli ingatlanhányad 1991 januárjában nem vitásan az állami vállalat kezelésében állt, azt az átalakulási tervhez 1991. január 1-jei fordulónappal készített vagyonmérleg nyilvánvalóan tartalmazta. Hangsúlyozta: a felperes nem bizonyította - sőt erre előadást sem tett -, hogy a vállalati tanács 1991. május 31-i döntését megelőzően vagy azt követően rendelkezett-e a perbeli ingatlannal, nyilvánvalóan azért nem, mert ilyen intézkedés nem történt. Az ingatlannal kapcsolatos rendelkezésre kizárólag a vitatott 1991. szeptember 27-i szerződésben került sor, melyet az állami vagyon kezelője jóváhagyott. Ez az eljárás sem alapozza meg azonban álláspontja szerint az I. rendű felperes törlési per megindítására való jogosultságát - bejegyzett vagy törölt joggal kapcsolatos érdeksérelmét -, mivel a jogügylet eredményeként épp az állam tulajdonjogának törlésére került volna sor.

- [12] Az eljáró bíróságok által kifogásolt jóhiszeműség kapcsán arra hivatkozott, hogy a bírói gyakorlat szerint az apportálás ellenérték fejében való szerzés, így az I. rendű alperes jogcíme szerint is visszterhesen jutott a tulajdonjoghoz. Utalt arra is, hogy az eredeti átalakulási tervnek megfelelő mennyiségű részvényt kibocsátotta, annak tulajdonosa az a I. rendű felperes lett, akitől

az I. rendű alperes a tulajdonjogot megszerezte. Az ingatlan-nyilvántartási állapot nem tükrözött a ténylegestől eltérő állapotot, melyet ismernie kellett volna, a tulajdonjog rendezésére tett kísérletek pedig megghiúsultak. Mindezek alapján a felszámoló alappal gondolhatta, hogy igényt tarthat az ingatlanra.

[13] Hiányolta a felperesek keresetösségi jogának vizsgálatát, és kifogásolta a gazdálkodó szervezetek és gazdasági társaságok átalakulásáról szóló 1989. évi XIII. törvény (Át.) 1.§-ának, 8.§ (2) bekezdésének és a 17-17/B.§-ainak értelmezését, a jogcím érvénytelenségét és az állami beavatkozás lehetetlenségét illetően.

[14] Az I-II. rendű felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. A Csődtv.-re alapított hatásköri kifogással kapcsolatban rámutattak, hogy a perbeli ingatlanhányad még az átalakulás előtt kikerült az I. rendű alperesi jogelőd vagyonából, ezért az ingatlan nem is tartozott a Csődtv. hatálya alá. Az apportálás hiánya egyértelműen megállapítható az 1991. szeptember 27-i megállapodás rendelkezéseiből, e szerint az ingatlan tudatosan maradt ki az átalakulási vagyonmérlegből és az utóbb csatolt apportlistából. Az apportálás hiányát az I. rendű alperesnek és jogelődjének az átalakulás bejegyzését követő, az 1991. szeptember 27-i szerződésnek megfelelő magatartása is alátámasztja.

[15] Más perekben keletkezett bírói ítéletek indokolására hivatkozással rámutattak: nincsen jelentősége annak, hogy az apport mely ok miatt maradt el, hiánya kizárja a gazdasági társaság tulajdonszerzését. Hangsúlyozta: az ingatlant tudatosan hagyták ki az átalakulási vagyonból, az I. rendű alperesi jogelőd attól kifejezetten szabadulni akart, azért, hogy ne kelljen az ellenértéket - az I. rendű felperest illető részvényeket - adnia. A kifejtettek értelmében az I. rendű alperes a tulajdonjogot ingyenesen szerezte, ezáltal esetében a jóhiszemű szerzés egyik törvényi feltétele sem állt fenn. A peradatokból az is nyilvánvaló, hogy az I. rendű alperesnek ismernie kellett az ingatlan-nyilvántartástól eltérő valós jogi helyzetet, azt, hogy a perbeli ingatlan megszerzésére nincs érvényes jogcíme. Mindezek alapján a jóhiszeműség másik feltétele is hiányzik, ezért az I. rendű alperes nem részesülhet az ingatlan-nyilvántartás közhitelessége által biztosított védelemben.

[16] A törlési per megindítására való jogosultság tekintetében a Kúria egyedi ügyben hozott döntésére hivatkozva kiemelték: törlési perben nem csak a bejegyzés alapjául szolgáló okirat, hanem az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés érvénytelensége is vizsgálható, az érvénytelen bejegyzés törlése ezen a címen is kérhető. E körben hangsúlyozták: a bejegyző határozat alapját képező iratok egyike sem tartalmaz adatot a perbeli ingatlan apportjára, ennek ellenére

került sor a bejegyzésre.

- [17] Más perekben hozott bírói ítéletek indoklásait idézve fejtették ki, hogy a törlés iránti igényüket a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 117.§ (3) bekezdése szerint tulajdonjoguk alapján érvényesíthették, mert a bejegyzés ellenére sem szerezhettek tulajdonjogot az, aki nem rendelkezik érvényes szerzési jogcímmel, az I. rendű alperes esetében pedig a jogcím hiánya ellenére került sor a tulajdonjog bejegyzésére.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria az eljárt bíróságok döntésével indokaira is kiterjedően egyetértett, ezért csupán a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján emeli ki a következőket:

- [19] Az I. rendű alperes által a per minden szakában fenntartott, az általános bírósági hatáskör hiányára alapított pergátló kifogásával kapcsolatban a Kúria rámutat: a felszámolási eljárás bíróságának kizárólagos hatáskörét a hitelezői igények egységes elbírálása céljából megteremtő Csódtv. a gazdálkodó szervezet és hitelezői közötti vagyoni követelések viszonylatában állapította meg a törvény személyi és tárgyi hatályát [Csódtv. 2.§ (1) bekezdés, 3.§ c) pont]. A jelen perben érvényesített igény azonban nem a gazdálkodó szervezet és a hitelezők közötti vagyoni követelés, hanem dologi jellegű igény, melynek elbírálásától függ, hogy az adott ingatlan egyáltalán része-e a felszámolás körébe tartozó vagyonnak, és ezáltal érvényesülnek-e vele kapcsolatban a Csódtv. rendelkezései vagy sem. Megjegyzi a Kúria: a Csódtv. későbbi módosítása, amely egyértelművé tette, hogy a különleges hatásköri szabály kizárólag a pénzkövetelésekre vonatkozik, ugyancsak ezt az értelmezést támasztja alá. A kifejtettek értelmében az eljárt bíróságok nem sértettek jogszabályt, amikor a felperesek igényéről érdemben állást foglaltak.

- [20] A felperesek keresetösségi jogát illetően mutat rá a Kúria a következőkre: törlési per megindítására az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inyvtv.) 62.§ (1) bekezdés a) pont aa) alpontja értelmében az jogosult, akinek nyilvántartott (bejegyzett vagy törölt) jogát a bejegyzés sérti. Az adott esetben bejegyzett tulajdonos az I. rendű alperest megelőzően az I. rendű felperes volt, tulajdonjogát az I. rendű alperes javára szóló bejegyzés miatt törölték, az így elszenvedett sérelem a törlési per megindítására az I. rendű felperest legitimálja. A felperes érdemben is helytállóan hivatkozott arra, hogy a törlési kereset alapjaként nem csak a bejegyzés alapjául szolgáló jogcím érvénytelensége (az ún. eredeti érvénytelenség) szolgálhat, hanem

magának a bejegyző határozatnak az „önálló” érvénytelensége is eredményezheti a sérelmes bejegyzés törlését. Az eljáró bíróságok helyesen ítélték meg az I. rendű alperes javára szóló bejegyzés érvényességét, amikor kimondták: a földhivatal a szükséges, ugyanakkor nem pótolható okiratok hiányában rendelte el a tulajdonjog bejegyzését. Arra helytállóan hivatkozott az I. rendű alperes, hogy tulajdonszerzés közvetlenül jogszabály rendelkezésén is alapulhat, tévesen ítélte meg azonban a már említett Át. adott esetre vonatkozó szabályozását: a jogszabály szerinti „általános jogutód”-i pozíció [Át. 8.§ (1) bekezdés] ugyan egyetemes jogutódlás, de csak az átalakulás időpontjában meglévő – az átalakulási vagyonmérleg szerinti – vagyon tekintetében. Az adott esetben – ahogyan arra a másodfokú bíróság helytállóan rámutatott – az I. rendű alperesi jogelőd releváns irataiból az állapítható meg, hogy a perbeli ingatlanhányad az átalakuláskor nem volt az állami vállalat vagyonának a része, azt sem az apportlista, sem az alapító okirat, sem az alapító okirat módosítása nem tartalmazta. Megjegyzi a Kúria: az 1991. szeptember 27-i szerződés, mint az ingatlanhányad kezelői, illetve tulajdonjogát átruházó jogi aktus a jelen per szempontjából jelentőséggel nem bír, a II. rendű alperes hasonló tárgyú igényének alapja lehet, de a felperesek törlési igénye szempontjából akkor sem ügydöntő, ha ez a szerződés „emelte ki” az ingatlanhányadot a vállalat vagyonából. A felperesek törlési igénye elbírálásának szempontjából annak van jelentősége, hogy az I. rendű alperes bejegyzése a szükséges okiratok és az előző tulajdonos (I. rendű felperes) hozzájárulásának hiányában történt, emiatt szükségtelen az állami vagyonkezelő eljárásának vizsgálata is: a I. rendű felperes, mint előző tulajdonos tulajdonjogának visszajegyzése a korábbi „ingatlannyilvántartási birtok” védelmén, az abban változást hozó bejegyzés nem orvosolható fogyatékoságán alapul. Az ismertetett indokokból következik, hogy a törlési per tárgyát képező bejegyzés orvosolható hibája általában közigazgatási eljárásban kiküszöbölhető (az I. rendű felperes arra kísérletet is tett), a közigazgatási fórumrendszer igénybevétele azonban – törvényi előírás hiányában – a törlési per e típusának nem feltétele.

- [21] Az I. rendű alperes jóhiszeműségének kérdése ugyancsak közömbös a jogvita eldöntése szempontjából, a határidőben megindított törlési per ugyanis az egyetlen jogvédelmi eszköz, amely a jóhiszemű szerző ingatlan-nyilvántartásból való kimozdítására is alkalmas, így az I. rendű alperes szerzésének visszterhessége, valamint a nyilvántartásban feltüntetettől eltérő tényleges állapot ismeretének hiánya – a szerzés jóhiszeműsége – sem óvja meg az I. rendű alperest a sikeres törlési per jogkövetkezményeitől. Arra is helyesen utalt a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes, mint a sérelmes bejegyzés alapján közvetlenül szerző (primus) elleni törlési per az Inyvtv. 63.§ (1) bekezdésének perindításkor hatályos rendelkezése szerint határidő nélkül megindítható, az igény

megalapozottságát pedig az ismertetett indokok alapján az eljáró bíróságok helytállóan ítélték meg.

- [22] A kifejtettek értelmében, mivel jogszabálysértés nem történt, a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [23] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelme nem volt eredményes, ezért a Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 270.§-a értelmében alkalmazott Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint kötelezte az I. és II. rendű felperesek jogi képviselőjét a felülvizsgálati eljárásban felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint a tényleges ügyvédi tevékenységgel arányosan, a 4/A.§ alapján az általános forgalmi adóra is figyelemmel meghatározott ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség viselésére. Az I. rendű alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§ (3) bekezdés d) pontja, valamint az 50.§ (1) bekezdése értelmében meghatározott, illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a bírósági eljárásban érvényesülő költségmentességi szabályokról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése, valamint 15.§ (1) és (3) bekezdése szerint köteles.

Budapest, 2016. szeptember 21.

Dr. Harter Mária s.k.a tanács elnöke, Dr. Varga Edit s.k.előadó
bíró, Dr. Mocsár Attila Zsolt s.k.bíró